

Folketing siger til ministeren, at sådan ser vi ikke på det. Det er ikke Danmarks politik. Danmarks politik er, at vi har et væsentlig problem med valutaspekulation, som vælter sunde erhvervsvirksomheder over ende, og det vil vi have gjort noget ved.

Pia Larsen (V):

Hvis hr. Jes Lunde mener, at der er nogen, der har flyttet sig lidt, gælder det i hvert fald ikke for Venstre.

Venstre må sige nej til SF's beslutningsforslag, selv om man selvfølgelig godt kan sige, at de intentioner, SF anfører som begrundelse for dette forslag, er gode. Såkaldt almindelige mennesker skal selvfølgelig helst ikke rammes af rå spekulation, hvor der ikke skabes nogle reelle værdier.

Men SF's forslag er ikke udtryk for nogen form for nytænkning. Der er mange udmærkede mennesker, der har leget med tanken tidligere; men der har som regel været tale om mere eller mindre teoretiske overvejelser. I virkelighedens verden – og det er jo den, vi lever i og derfor er nødt til at forholde os til – er der en række grunde til, at dette forslag hverken kan eller bør gennemføres.

For det første kan man ikke styre kapitalbevægelser ved at lægge afgift på handel med værdipapirer og valuta. Det skyldes bl.a. den moderne betalingsteknologi, der gør, at man hurtigt kan flytte den fysiske handel uden for en eventuel afgifts rækkevidde. Man skal derfor have 100 pct. international enighed for at undgå, at der bliver oprettet afgiftsmæssige frihavne for kapital.

Men selv med en global enighed – hvilket efter Venstres mening er fuldstændig urealistisk – vil der alligevel kunne opstå sådanne frihavne for kapital, for hvad er globalt egentlig? I forslaget tales der om EU og OECD, men langt fra alle lande er medlemmer af disse organisationer, og ikke engang FN, som blev nævnt før, dækker 100 pct. globalt. Jeg har godt nok bemærket, at nationalbankdirektør Jens Thomsen i dag taler om at tillægge FN en helt ny rolle som skatteopkræver; men jeg tror, FN vil have meget svært ved at blive enig om det, når man ser på de problemer, FN i øvrigt har at slås med.

For det andet vil jeg nævne, at det næste problem med en sådan afgift er, at den skal administreres. En afgift på valutahandel medfører, at der skal være en form for valutakontrol, for at afgiften kan opkræves. Det vil kræve et meget

effektivt internationalt kontrolsystem, og det er ikke realistisk at forvente, at et sådant system bliver etableret på globalt plan.

Ydermere er det ikke økonomisk hensigtsmæssigt at have en skat på valutatransaktioner. I forslaget omtales godt nok Tobins tanker om at indføre en skat på rene valutatransaktioner; men i virkelighedens verden er det praktisk umuligt at skelne mellem valutatransaktioner til løbende betalinger på samhandel mellem landene og egentlige spekulative finansielle transaktioner. Når en eksportør f.eks. sælger en vare til udlandet, falder betalingen typisk først efter nogle måneder, og i mellemtiden ønsker denne eksportør at undgå den risiko, der er forbundet med eventuelle valutakursudsving. Hans bankforbindelse gør måske det samme, og sådan kan møllen fortsætte.

Det er ikke usædvanligt, at én realtransaktion medfører 5-10 finansielle transaktioner. Men er dette spekulation? Det mener jeg ikke. Det eneste, disse transaktioner er udtryk for, er, at folk ikke kan lide usikkerhed og risiko, og derfor køber de sig til sikkerhed ved at dække sig ind. Det kan ikke være meningen, at de skal straffes for det.

I stedet for at kaste sig ud i perspektivløse teoretiske overvejelser om det gavnlige i at lægge afgift på valutahandel synes Venstre, at vi hellere skulle sørge for, at en såkaldt spekulation ikke kan opstå, f.eks. ved at arbejde målrettet frem mod en fælles mønt i EU.

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Sidst var det Enhedslisten, og nu er det altså SF, der prøver med et forslag om begrænsning af valutaspekulationen. Det er vel svært for mig at tilføre ret meget nyt til debatten, og oven i købet – men det skal ministeren nu have undskyldt – har ministeren også stort set svaret på indlæggene.

Det skal siges, at i modsætning til Enhedslisten, som var af den opfattelse, at Danmark kunne putte sig selv ind i en osteklokke og gribe ind isoleret, er SF i det mindste klar over, at der skal være tale om en international aftale. Men det gør nu ikke forslaget mere spiseligt.

Med jævne mellemrum ser man mere eller mindre velmente forslag fra økonomer – hovedsagelig udarbejdet ved skriveborde – om, hvorledes man kan begrænse den spekulation, som ganske rigtigt finder sted på de internationale valutamarkeder. Det er da også generende, hvis der er tale om ren spekulation, som kan være